

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedne in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 17.

V Ljubljani, v petek 22. januarija 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 21. januarija.

Predsednik naznani vspeh včerajšnje volitve jednega člana državnega sodišča na mesto umrlega Lienbacherja. Izvoljeni so primo loco: predsednik senata vitez Aull; secundo loco: dež. nadsodišča predsednik Al. Müller, tertio loco: dr. Jos. vitez Tonkli.

Nato zbornica vsprejme načrt zakona, da se smejo pri dež. kulturni banki na Moravskem vlagati ustanovne in druge jednake glavnice, ter zakon, da je posejilo 60 milijonov mesta Dunaja prosto kolekovine in drugih pristojbin.

Posl. dr. Steinwender v imenu budgetnega odseka poroča o predlogu posl. Kušarja, dr. Ferjančiča in tovarišev glede podaljšanja obroka za vračevanje obrtnikom na Kranjskem in Stajerskem vsled potresa dovoljenih predjemov do 1. januarja 1901.

Posl. dr. Ferjančič nasvetuje pri členu I., naj se vračevanje ne raztegne le po potrebi, temveč na vse predjeme.

Dr. Russ zagovarja odsekov predlog, ki je bil tudi vsprejet, da se namreč vladi priporoča, naj ona po svoji previdnosti potrebnejšim podaljšuje obroke.

Posl. dr. pl. Fuchs poroča o določbah glede dotacije katoliške in grško-vzhodne duhovščine.

Posl. dr. Scheicher naglašja, da se sicer nekaterim nižjim duhovnikom nekoliko zboljšajo plače, toda ta provizorij ostane gotovo dolga leta. Kako naj duh. pomočnik živi s 350 gold. deset, dvajset let? Vpeljati bi se morale petletnice in višje pokojnine. Po § 13 ostane še določba, da mora naslednik predniku plačevati pokojnino. Na Niže-Avstrijskem more učitelj dobiti pokojnine 1300 gld., duhovnik pa 800 gld.

Posl. Perić želi, da se tudi kornim vikarijem zvišajo plače, kakor ekspozitom, ter jim dovoli stanarina.

Naučni minister baron Gautsch priznava opravičenost, da se nižji duhovščini zviša plača, ter se zahvali odseku, da je rešil to predlogo, za katero so se zjedini vse v odseku zastopane stranke. Minister priznava, da tudi s temi določbami ne bode mogoče ustreči mnogim opravičenim željam. Vendar je že nekaj, ako se v prihodnje ustanovljene maše ne bodo uračunavale v plače, kar znaša skupaj okroglo 1 milijon gld. Dalje se bode kongrua nekoliko zvišala nižji duhovščini v Galiciji in Dalmaciji. Vse zvišanje bode znašalo okoli dva milijona. Za leto 1897 je proračunjenih 3.571.660 gld. za dotacije in 418.504 gld. za pokojnine, torej skupaj okoli štiri milijone; v prihodnje se bode ta znesek, kakor že rečeno, zvišal za dva milijona, kar utegne v prizadetih krogih narediti dober vtis.

Posl. Wachnianin zahteva, da se duhovščina v Galiciji in Dalmaciji jednako plača, kakor v drugih kronovinah.

Dr. Bazzanella nasvetuje, da dobi duhovni pomočnik z najmanj 30 službenimi leti 400 gld. pokojnine, z najmanj 40 leti pa vsaj 450 gld.

Posl. Biankini zahteva za duh. pomočnike v Dalmaciji kongruo 350 gld., državno priznanje ekspozitov in zvišanje pokojnine duhovnim pomočnikom.

Posl. dr. grof Pininski naglašja, da poljski klub uvažujoč versko prepričanje priznava velike zasluge duhovščine za domovino in narod. Verska čustva so podlaga npravnemu in kulturnemu razvoju, duhovščina ima velevažno nalogo na socialnem polju, zato bi bilo umestno, da bi bil odsek pokazal večjo dobrohotnost. Zato naj se vsprejme predlog manjšine glede gališke duhovščine.

Posl. Treuinfels, dr. Laginja in dr. Gregorec izročje več resolucij.

Posl. dr. Kronawetter kvasi svoje stare fraze, češ, da država ni dolžna skrbeti za bogočastje; če pa država skrbi za katoliško in grško duhovščino, mora tudi za protestantsko in židovsko.

Posl. dr. Zurkan odgovarja predgovorniku, da bi država skrbela tudi za druga veroizpovedanja, ko bi imela njihovo premoženje v svoji upravi, kakor ima katoliške in grške duhovščine.

Poročevalec dr. pl. Fuchs naglašja, da ta načrt pač nikomur ne more popolnem ugajati, toda vlada je izjavila, da ne more več dovoliti ko dva milijona. Govornik priporoča, naj zbornica odkloni vse preminjevalne predloge, vsprejme pa resolucije. Zbornica vsprejme ves načrt zakona.

Nato dr. Ferjančič poroča o nujnem predlogu dr. Pacaka glede pričevanja državnih poslancev pred sodiščem.

Zbornica vsprejme predlog imunitetnega odseka, dalje zakon o zgradbi železnice Stry-Chodorov.

Koncem seje interpelujejo dr. Ferjančič in tovariši glede znanega ukaza dež. predsednika „Slov. učiteljskemu društvu“ zaradi političnih članov v društvenem glasilu „Učit. Tovariš“.

Posl. Dobernig in tovariši interpelujejo, zakaj so v Celovcu dne 16. in 17. t. m. priprli štiri delavce zaradi razširjanja socijalno-demokratskih oklicev.

Prihodnja seja jutri.

Razprava o preklicu porotnih sodnij za tiskovne pregreške.

Iz Zagreba, 17. jan.

(Konec.)

In kako malo cenijo nas naši zavezniki, dokažejo nam najnovejši dogodki na Reki razun mno-

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

V.

Zopet samotna koč.

(Dalje.)

Solnce je že izšlo. Množica siromakov je stala pred Melanijino hišo in pričakovala, da se prikaže dobrodelna gospa. Kmalu stopite iz hiše Melanija in Valerija.

Gospa podari vsakemu siromaku nekaj miloščine in se kakor skrbna mati razgovarja z ubogim ljudstvom, ki se je zbralo krog nje. Potem pa odide pobožna gospa, blagoslovljena od hvaležnih siromakov in zadovoljna sama s seboj, da je vsaj v nekoliko revežem olajšala bedo, v Fabijolno bolnišnico.

„Grozna jeza božja je zadela Rim,“ reče Valerija, ki je spremljala gospo; „še malo časa, in mesto postane popolno razvalina.“

„Kader govori Bog, mora človek umolkneti,“ odgovori Melanija. „Gotovo smo zaslužili, da nas tepe s tako palico. Bog plačuje vsakomur po njegovih delih. V svoji strašni jezi kaznuje po pravici grešno ljudstvo in pomete z zemlje ponosna imena silnih in slavnih narodov.“

Dojdete v bolnišnico. Valerija se ustavi, da poboža deklico, ki je okrevala od bolezni. Vzame jo v naročje in odide za Melanijo. V istem hipu stopi pred njo grobar v črnem oblačilu in jej reče s tihim glasom:

„Valerija, ako hočeš, da ostanem pri življenju, ne daj od sebe nikakega glasu, ki bi me izdal.“

Pri teh besedah se Valerija stresne in pritiska roko na prsi, da pomiri srce, ki ji je pričelo utripati; takoj pa se ohrabri in vpraša neznanca:

„Govori; kdo si?“

Grobar se hitro odkrije, pa zopet pokrije.

Valerija malo da ne omahne in vsklikne od veselja:

„Marcel, moj ljubi brat! Da te vender zopet vidim!“

„Molči,“ reče Marcel, oziraje se na vse strani, in nadaljuje: „Najkasneje v jedni uri pridi v najino samotno koč. Pričakujem te tamkaj. Pazi pa, da nikomur ne izdaš, da sem se vrnil, ako ti je drago moje življenje. Slušaj me: bodi oprezna in molči.“

Ko to izgovori, zbeži, ko da bi mu gorelo za petami. —

Valerija stoji vsa začudena nekaj časa na istem mestu nepremična, kakor brez zavesti. Potem se spomni Marcelovih besedij, ki jih ni popolnoma umela, in ker se ne čuti sposobno, da misli kaj pametnega, stopi na dvorišče, da se razbistri. Marcelove besede jej zvane po ušesih. Polasti se je vznemirjajoča slutnja na bližnjo nesrečo, slutnja, ki ji je kalila zadovoljstvo in srečo, da je našla svojega brata. Razven tega se ni upala zapustiti bolnišnice, da ne opraviči svoje odsotnosti, in se je smatrala za nevhvaležno, da hrani skrivnost, za katero ne vé njena dobrotnica.

Dolgo časa stoji tako, nevedé, kaj da naj stori. Slednjič sklone izpolniti bratovo prošnjo. Ogibajoč se Melanije hitro stopi iz bolnišnice. Po ulicah stopa s povešeno glavo, boječ se, da ne sreča kakega znanca. Predno pa stopi na stezo, ki vodi k hišici, obstane, da si odpočije. Zajoče, ko pomisli, da se skrivaj snide s svojim bratom.

„Zakaj me Marcel ni poiskal v Melanijinej hiši?“ misli si Valerija. „Tamkaj bi ga prav prijazno vsprejeli, in vsi bi se veselili vrnitve zgubljenega sina. . . Moj Bog, bodi milostljiv svojej služabnici, ki je toliko pretrpela; ne dopusti, da moj brat stori kaj slabega! Njegova skrivnostna vrnitev in njegove

gih drugih, ki se ponavljajo neprenehoma že od leta 1868 semkaj. In v hrvatskem saboru se je našla večina, ki je dovolila, da se domoljubnemu časopisju zabrani vsaka sloboda v obrambi za narodne pravice. Naj se nobeden ne vara, da se je ta predlog sprejel le za to, da se obrani osebna čast pojedinih mož v taboru mažaronskem. Glavni razlog ki je vodil večino do tega sklepa, je bil, da se ne piše resnica o današnjem zistemu, s katerim večina obstoji in pada. Posebno je ta predlog prikladen tudi za vladno ravno v tem času, ko se delajo priprave za volitve, ki se gotovo ne bodo vršile po propisih. Ali kar delajo javne oblasti v korist vlade in mažaronstva, o tem se ne sme pisati v opozicijskih časopisih; če se bode pa kedo vendar le podstopil, sodil bode dotičnega urednika redni sodnik in ne porotniki radi razžaljenja časti bodisi že katerega koli javnega činovnika. Na ta način se je vlada rešila skoraj vsake kritike od opozicijske strani, pa tem lažje razumemo, da je bil tudi ban za ta predlog, premda se je izjavil, da on vrlo malo mari, kar pišejo o njem časopisi, pač pa mu je stalo mnogo do tega, da se ostale javne oblasti ne grdi. Ban je tedaj sam priznal, da je uzvišen nad vsako kritiko, in tako pišejo tudi uradni časopisi ter ga pri vsaki priložnosti v zvezde kujejo. Vendar pa to ni gola resnica, saj je lanskega leta „Obzor“ radi jedne banove okrožnice bil hudo kažnjen. Bržkone je tudi ta izjava navadna fraza, kakršnih smo od te strani že dosta slišali skoz dvanajst let. Govoriti o neki uzvišenosti nad vsako kritiko, a z druge strani pa dopuščati, da se pravična kritika duši na način, kakor se namerava v bodoče z opozicijskim časopisjem, to se niti najmanjše ne zлага.

Čudno je, da so skoraj vsi govorniki banove stranke hvalili korist slobode tiska. Ali iz njihovih govorov se je vidilo, da je ta sloboda le za Angleže, Francoze, Mažare itd., za nas je ni treba. Našel se je celo govornik iz tega tabora, ki je v zvezde koval revolucionarno časopisje na Francoskem, a Hrvatoma isti govornik ne privošči te slobode, morda se boji, da bi Hrvatska mogla postati kakor Francoska republika, kjer pa takim možem, kakor so današnji mažaroni, nima mesta. Tem govornikom je morda neznano, da na Francoskem, Angleškem, Mažarskem itd. ni bilo nikdar takih mož v javnih zastopstvih, kakršni so mažaroni, ki ne bi marili za čast svojega naroda. Najbolji dokaz, da jih zares ni bilo, je ravno to, da imajo ti narodi popolno slobodo tiska.

Našel se je celo poslanec, ki je oponesel „Obzor“, da piše v nekrščanskem smislu, ko napada večino in njene privrženca, in da je krščanstvo protivno slobodnim nazorom. Tako se je izjavil o krščanstvu vseučilišni profesor, pa si morete misliti, kakšen duh veje pri nas sploh in na našem vseučilišču, kjer jeden profesor taji božanstvo Kristusovo, drugi pa trdi o krščanstvu, kar je popolno protivno njegovemu bistvu. Opozicijski časopisi pišejo tedaj po nazorih tega učenjaka (?) nekrščansko, ker branijo svoj narod, da ne propade duševno in gmotno, zatoraj jih je treba preganjati. Kaj de-

čudne besede polnijo mi srce s strahom in trepetom“.

Valerija se odpravi dalje, pa zopet obstane, ko opazi bišico, v kateri je prestala toliko duševnih muk, in v kateri je bila sklenila, da se umori. Ta kraj se jej je dozdel preveč turoben; razven tega jej je šepetala grozna slutnja, da bode v tej koči še vroče plakala.

S težkim srcem se jej vendar približa, odpre na pol zaprta vrata in vstopi v prvo sobo. Strah pa jo spreleti in pomakne se nazaj, ko opazi plavalasga mladeniča, ki je stal sredi sobe in je vznese govoril v nekem tujem jeziku. Bil je Engelbert, ki je peval bojno pesem.

Valerija ga gleda boječe in si ne upa stopiti niti naprej niti nazaj. Ko jo bard opazi, vsklikne v pesmi:

„Kdo si ti, deklica, belih lic, kakor je bela zimski odeja moje domovine, in črnih las kakor so črni njeni gosti gozdovi? Se mi-li prikazuješ ti, nebeška Valkira?“

Valerija ni razumela bardovega pesniškega vprašanja. Se bolj se ga prestraši, ko stopi proti njej in jo hoče objeti. Pri prvem njegovem koraku zakriči in hoče zbežati. Ta hip prihiti Marcel in jo odpelje v stransko sobo.

(Dalje sledi.)

¹⁾ Skandinavski boginja.

lajo pa uradni časopisi? Zal nam je, da ni nobeden opozicijski poslanec upotrebil priložnost ter v saboru opisal veliko predrznost uradnih časopisov, ki tolikokrat kar naravnost žalijo kristjane v njih verskem čuvstvu.

Tako se je norčeval nedavno v nekem dopisu iz Pariza dopisnik „Narodnih Novin“ iz nekega krščanskega društva, a „Agramer Zeitung“ pa je v podlistku naš krščanski Božič opisala kot neki ostanek poganskih običajev in navad iz starih časov. Tako pišeta v krščanski deželi uradna časopisa, katera mora podpirati krščanski narod s svojimi žulji. Tako pisanje je nekrščansko in pravi kristjan se mora zgledati na pravem mestu proti takemu početju. Ali ker oba ta lista hvalita vladno in banovo večino brez prenehanja, ni povoda, da se kdo od večine na nje potoži, pač pa se zahteva drakonski postopek proti onemu časopisju, ki brani resnico na celem črti.

Večina ni mogla navesti nobenega slučaja, da bi bila porota do zdaj proglasila katerega zatočenca za nedolžnega, če je le-ta v časopisu katerega osobno razžalil. Pač pa je protivnih dokazov dovolj poznatih. Porotniki znajo tedaj prav dobro razločevati, kadar je treba soditi o razžaljenju osebne časti ali pa o kakem političnem prestopku. Naši Mažaroni pa seveda mislijo, da so osobno žaljeni, če se njihovo javno delovanje obsojuje po opozicijskih časopisih.

Kar je trdil poslanec Jovanović, da je zagrebška porota nesposobna za sodbo, češ, da vsi porotniki niti ne znajo hrvatski, ne stoji, kajti sodniku je po postavi dovoljeno, da take porotnike odstrani in nadomesti z drugimi, saj ogromna večina njih zna hrvatski. To je morda dotični poslanec oponesel zagrebškim porotnikom zato, ker so ga obsodili enkrat radi razžaljenja osebne časti. Jovanović je bil namreč obdolžen pokojnega bana Mažuranića plagijatorstva. Trdil je v svojem listu „Srbobranu“, da je Mažuranić ukradel najlepši epos, ki ga ima hrvatska književnost, namreč „Smrt Cengića“ od pesnika kneza Petrovića Neguša črnogorskega. Sin banov se je zavzel za svojega pokojnega očeta ter pred sodnijo in porotniki dokazal z očetovimi rokopisi, da je to krasno pesem zložil njegov oče, ne pa črnogorski knez. Porotniki so seveda vsled teh nepobitnih dokazov obsodili vrednika. Med temi porotniki so bili trije, ki niso znali hrvatski, ali so vedeli, o čem se razpravlja in bili dobro podučeni o vsej stvari.

Ta poslanec pa je vendar toliko pošten, da je govoril vkljub temu izkustvu proti predlogu večine. Iz tega slučaja se pa tudi vidi, da so naši porotniki zreli za razsojevanje, da znajo dobro ločiti osebno razžalitev od politične. Ko je lanskega leta imela soditi porota vrednika „Mitrovitzer Zeitung“ radi razžaljivega članka „Eine Nation auf Puff“, v katerem se grdi hrvatski narod na najgrši način, izjavili so se neki porotniki, priprosti mestjani, da more kaj takega napisati le pokvarjen človek. In ko je vrednik imenovanega lista vsled strahu, da bode obsojen, izdal pisatelja tega članka, so vsi porotniki kar ostrmeli, kajti pisatelj ni bil nobeden drugi, nego častitljivi (!) deželni in državni poslanec Gjurović. „Je-li mogoče,“ so neki porotniki govorili, „da taki ljudje naš narod zastopajo in zanj postavijo kujejo?“

Zalostno, da je tako, in ta Gjurović je še jeden prvih v mažaronskem klubu. Temu možu se pa ni radi onega članka, s katerim je razžalil ves hrvatski narod, niti las skrivil, marveč se še ponasa s svojim činom. Se je li potem čuditi, da se proti opozicijskemu časopisju upotrebljava vsa strogost, da morajo taki mazači svoje nepošteno delo nadaljevati bodisi že v domačih mažaronskih časopisih, ali pa, kakor je že njihova navada, v tujih, nam vedno sovražnih?

Naj omenimo še nekaj. V uradnih časopisih se hvalijo vladni ljudje, kako je zavzet ves narod za današnjo vladno. Po novem mestnem statutu je tudi na novo izvoljeno zastopstvo mesta Zagreba po svoji večini mažaronsko, saj je bil dotični statut tudi le v to svrhu spremenjen. Mestjanstvo zagrebško mora biti tedaj tudi v veliki večini mažaronsko, ker je izvolilo tako zastopstvo. In iz tega mestjanstva se popisuje porota, in ta bi morala biti tudi mažaronska. Zakaj se jej vendar ne veruje in zakaj jej nočejo izročiti svoje obrambe Mažaroni, kadar jih opozicijskele po zaslugi karajo? Ne čutijo se varne in sami ne verujejo tej navidezni mažaronski večini. Mestjani porotniki so priprosti pošteni možje, katerih politika ni pokvarila, saj po navadi ne živé od

nje, kakor velika večina poslancev na obeh saborih, pa zagradel sodijo trezno, kakor jim veli razum. Tudi dobro vedó, kaj zahteva narodna politika od vsakega poštenega Hrvata in kaj zasluži oni, ki ne vrši svojih dolžnostij kot domoljub. Takih treznih mož obsodbe se bojé privrženca današnjega zistema, pa jih nočejo imeti za svoje sodnike. Kaj to pomeni, more si vsakdo sam lahko misliti.

Hudi časi se bližajo našemu domoljubnemu časopisju. Niso ni prvi ni zadnji. Pod Rauchom so morali bežati iz Zagreba ter iskati zavetja na Dunaju in v Sisku, kjer je bila še vojaška sodnija. Vsled obsodbe le-te poslednje je moral Rauch zapustiti bansko stolico ter editi „na imanje“. Izza tega je sledilo nekoliko mirnih let. Ali pod današnjo vladno se je obrnilo na huje. „Obzor“ šteje že sedemsto konfiskacij. Zdaj jih bo še več; a več bode tudi obsodb, saj Fr. Spevec že toži „Obzor“, če tudi se o novem postopku proti domoljubnemu časopisju še le razpravlja. On na obsodbo komaj čaka. In takih prizorov bo vedno več. S tem pa ti junaki (!) narodne hrvatske svesti vendar le ne bodo zatrli. Ona živi, se množi in krepi ter bode gotovo premagala tudi te zapreke, s katerimi se zdaj zaustavljajo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. januarja.

Celjsko vprašanje. Štajerski nemčurski zagrizenci so bili vsaj navidezno nekoliko potolaženi, ko je poslanska zbornica vsled nebriznosti slovenskih poslancev odklonila postavko za slovenske vsporednice na celjski utrkvistični gimnaziji. Toda njih veselje se je kmalu spremenilo v veliko žalost, ko so čuli, da je vlada nekako ugodno odgovorila na vprašanje slovenskih poslancev, kaj se zgodi s celjskimi slovenskimi vsporednicami. Najbolj se je zameril štajerskim nemškimi kolovodjem naučni minister baron Gauč in deželnozborski nemški poslanci se že pripravljajo na odločilen boj, ki ga nameravajo biti v deželnem zboru z vladnim zastopnikom. Uboga vlada, kaj bode morala prestati radi tega, ker stavi nemštvo na južnem Štajerskem v toliko — nevarnost. No, morda pa ne bo tako hudo!

Gospodska zbornica ima danes najbrže zadnjo sejo v tej parlamentarni perijodi. Na dnevnem redu je mej drugim drugo branje drž. proračuna in finančnega zakona za leto 1897 ter drugo branje zakona glede izdaje obligacij. — S tem je združeno najbrže tudi tretje branje in preostaja le še nekaj manjših predlog, ki pa morda ne bodo vse rešene v tem zasedanju.

Grofu Hohenwartu v slovo je priredil njegov klub minulo sredo zvečer banket, katerega so se vdeležili z malo izjemo vsi klubovi člani in pri katerem je spregovoril grof Paľffy nekaj besedi, s katerimi se je poslavljaj od klubovega vodje ter slikal njegovo politično delovanje. Govornik pravi, da je bil grof Hohenwart vedno zvest zagovornik katoliških načel in enakopravnosti za vse narodnosti. Ime Hohenwart je bilo že samo na sebi program in sicer popoln, cel, časten in jasen. Nato omenja govornik, kaj je bil klubov vodja češkim poslancem, namreč ne samo vodja, marveč najdražji, najboljši in najvplivnejši prijatelj češkega naroda, katerega se bodo z radostjo spominjali še poznejši rodovi. „Kaj nam prinese bodočnost“, končuje govornik, „je prikrito našim očem. Ako pa nam po milosti božji in naklonjenosti našega cesarja in kralja napoči dan, ko prične zoriti po Vaši ekscelenci vsejano seme ter roditi popolne sadove, tedaj bode s hvaležnostjo in ponosom imenoval češki in z njim vred drugi narodi Vaše blagodejno ime.“ Slavljence se je zahvalil govorniku ter naglašal, da se mora Avstrija zahvaliti celi stranki za zasluge. Po njegovem mnenju se pričinja nova parlamentarna doba, v kateri bo manjkalo marsikaterega starih parlamentarcev. Jedno pa ostane, namreč krščanska ideja, katero naj sedanjí njegovi tovariši tudi v bodoče odločno zagovarjajo, vedno tesno združeni, da ostanejo i nadalje močen nasip v blagor monarhije.

Pruski minister Bosse in Poljak. V predzadnji seji pruske poslanske zbornice je odgovarjal naučni minister Bosse na mnogoštevilne opravilene pritožbe poljskega poslanca Mottyja gledé ovir, katere stavi vlada v verskem in narodnem oziru. Minister se je drznil v odgovoru trditi, da pruska vlada ne napada, marveč brani samo pravo napram agresivnemu, deloma celo revolucionarnemu (!) počenjanju Poljakov. V časopisju, pravi minister nadalje, se zopet stavi na čelo poljska narodnost ter

deluje z vso silo za obnovo poljskega kraljestva. (!) Samo ob sebi je umevno, da se vlada ustavlja takemu počenjanju z vsemi sredstvi, kar jih ima na razpolago. Njeno pravo pa obstoji v tem, da ta del dežele pripada Prusiji, da se govori sicer o poljski govorečih Nemcih in Prusih (!), ne pa o kaki narodnosti, kateri bi mogli dovoliti slobodno organizacijo, ki bi razdejala našo državo. (!) — Dovolj za sedaj. S temi besedami je povedal pruski minister precej, kar se da prav lahko porabiti nasproti — avstrijskim Prusakom, ki torej niso ničesar družega, kakor popačeno in po sili nemški govoreči — Slovani. O postopanju pruske vlade je bilo že poprej dovolj znano in bi si bil minister prav lahko prihranil vse dotične besede, kar se pa tiče gledé poslednjih besedij „o razdejanju Pruske po Poljakih“, moramo izraziti po teh besedah popolno opravičeno mnenje, da mora biti Prusija na zelo slabih nogah, ako se trese pred naravnim razvojem maloštevilnega poljskega naroda na pruskih tleh.

Mažarski liberalizem — „osvoboditelj“ sveta. Ogerska poslanska zbornica je rešila v predvčerajnji seji državni proračun za l. 1897 z glasovi liberalne klike, mej tem, ko je katoliška ljudska stranka ostavila zborovalno dvorano. Pred glasovanjem je poslala židovsko-liberalna večina v boj vse boljše govornike, mej temi vse ministre. Mej raznimi govori je najzanimivejši oni notranjega ministra Perczela, ki je primerjal „vspehe“ liberalizma z onimi krščanstva. Minister je namreč odgovarjal nekemu poslancu, ki je po pravici trdil, da je krščanstvo rešilo, osvobodilo in še sedaj ohranjuje ogersko ljudstvo, in sicer tako-le: „Temu, kar trdi govornik, ni tako. Komu se mora zahvaliti ogerski narod za vse, kar ima? Komu mora biti hvaležen, da je zemlja prosta, da je odpravljeno suženjstvo, da je odpravljena kazen s palicami, ter se krvni in denarni davek raztegnil na vse slojeve prebivalstva? Morda krščanstvu? Ne, marveč izključno le liberalizmu in sicer liberalizmu ogerskega srednjega stanu.“ In tako je šlo nadalje. Protidokazov pač ni potreba, kajti vsakdo, ki količkaj vé o krščanstvu, je zadostno prepričan, kake bedarije je kvasil ogerski minister za notranje stvari.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. januarija.

(Avdijenca.) Deželnega predsednika bar. Heina je dne 20. t. m. sprejel nadvojvoda Oton v avdijenci.

(Mestni šolski okraji.) Ker so nekatere mestne šole prenapolnjene, razdelilo se bode mesto na 3 ali 4 okraje, ter določilo, katere šole smejo otroci obiskovati.

(Slovensko gledališče.) Da smo s svojo kritiko „sestra Barrison“, ki nas je z njimi pretekli terek „presenečilo“ naše gledališče, zadeli v črno, izpričava odgovor in zagovor včerajšnjega „Naroda“. — Se v sredo priznal je „Narod“, da so „sestre Barrison“ pač samo za predpustni čas, in s tem priznal, da v obče za naše gledališče niso. Sinoči pa je napel že drugo struno. Kar se mu je zdelo dan poprej primerno „pač samo za predpustni čas“, to včeraj že meritorno zagovarja. Ali je „Nar.“ tako razkošen, da ima dva gledališka poročevalca, ki mu vsak drugače poročata? Ne zdi se nam verjetno. Pač pa smo v „Laib. Ztg.“ v sredo čitali deloma dobesedno tako kritiko, kakoršno je zvečer istega dne prijavil tudi „Nar.“ Pa če je tudi morda „Laib. Ztg.“ s svojim: „Wohl nur eine Concession der Faschingszeit“ spejljal „Nar.“ na led, bi le-ta vender moral ostati si vsaj dosleden — tudi tedaj, ako se z našim mnenjem vjema tudi mnenje „Laib. Ztg.“ in slučajno tudi — „Narodovo“. Toda kaj, ko ni vsakomu dano — ostati sebi dosleden. Včerajšnji „Nar.“ kar prekipeva „decentnosti“, „spodobnosti“ in „nedolžnosti“, ki jih je kar čez noč našel v „sestrah Barrison“. — Meni celo, da bi se nad njimi ne izpodtikali niti bogoslovci, niti Alojzijevešniki, niti Uršulinke! R-s, Uršulinke po Govekarjevem receptu sigurno ne! Sicer pa nismo govorili o besedilu kupletov, — ker to je pri takih stvareh postransko —, ampak o kostumih ter načinu predstavljanja. Ako se pa to „Nar.“ vidi „decentno in „nedolžno“, potem ima pač svoje pojme o „decentnosti“, za koje ga baš toliko zavidamo, kakor za njegovo preudarljeno doslednost. Ako se mu po takih ali pa „še bolj decentnih“ prizorih sline cede, naj stopi za kulise ali pa naj se

popelje v Trst, in ž njim vsi ostali, ki imajo jednake želje. Občinstvu v obče pa, ki še ne pozna finega ukusa gizdalinskih gledaliških gourmandov, zadostuje skromnejša, a tem tečnejša hrana. — K sklepu še nekaj! „Narod“ pravi, da je v času „plesov, venčkov in katoliških balov“ morala intendantca skrbeti za kaj izrednega, pikantnega, česar do sedaj še ni bilo na našem odru, in če bi se gledališče v predpustnem času ne obrnilo deficitu. Po tem geslu bila bi ohranitev gledališča namen, predstave v njem pa sredstvo, ki temu namenu služijo. — Mi smo doslej baš narobe sklepali in z nami vsi tisti, ki so si ohranili še trobico zdrave pameti. — Po našem mnenju so predstave namen in gledališče je sredstvo! Treba tedaj v prvi vrsti na kvaliteto predstav jemati ozir in ne na gledališko blagajnico. Ta pride še le v drugi vrsti v poštev. Ako intendantca ne razpolaga o dobrih igrar, ki bi se hkrati tudi rentirale, potem bi bilo dosledno, da se s predstavami preneha do ugodnejših, hvaležnejših časov. Nikakor pa ne gre, da se v takem slučaju občinstvo pita z nedostojnimi, pohujšljivimi predstavami, kakor jih je že v sredo načelno z nami vred obsojal tudi „Nar.“. Tudi z ozirom na gledališče namen ne posvečuje sredstev. Ako bi bil „Narod“ še jedenkrat prečital svoje „adventne“ pridige, ki nam jih je v družbi z „Učit. Tov.“ delal o tem predmetu, potem bi se ne bil tako vrezal! Torej tudi v tem oziru si ostanimo dosledni! Ako si „Narod“ še ni na čistem, pripravljeni smo, o tej zadevi še nadalje diskutirati.

(Mestna regulacija.) Ker se bode mesto sedanjega lesenega mesarskega mostu v Ljubljani zgradil železni cesarja Fran Josipa most, se bodo Resljeva cesta in Kopitarjeve ulice primerno zvišale.

(V bolnišnici) usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem Mestu je bilo minolo leto skupaj 677 bolnikov; od teh je bilo ozdravljenih 466, zboljšanih 133, neozdravljenih 13, umrlo jih je 32, v oskrbovanju ostalo 33. Torej je bilo ozdravljenih 68 83 %, največ jih je umrlo vsled tuberkuloze. Vsota oskrbovalnih dni vseh bolnikov znaša 11.661, na vsacega bolnika pride povprek 17-22 dneva, povprek se je oskrbovalo vsak dan 31-86 bolnikov, zob se je izdrlo 1868. Po rojstvu je bilo 538 Kranjcev, 39 Hrvatov, 17 Stajercev, 16 Primorcev, 16 Italijanov, 4 Korošci, 4 Ogri itd. Operacij se je izvršilo 177; ozdravljenih je bilo od operiranih bolnikov 148, zboljšanih 11, 1 je umrl, 1 neozdravljen, 16 jih je ostalo. — Mi toplo priporočamo ta prekristni zavod za Dolenjsko!

(Iz Metlike.) „Slov. Narod“ od 16. t. m. je vendarle prinesel pojasnilo (?) glede „I. dolenjske posojilnice“ v Metliki. Pa oni radovednež in zlobni dopisun (sit venia verbo!) vkljub temu pojasnilu ne ve, zakaj so letos dividende tako majhne. Dopisnik pripoveduje sicer o celem prometu posojilnice, pohvali se menda celo, da so se pred leti obrestni znižale (zakaj, tega seveda ne pove) ali na naše vprašanje ne odgovori. Dobro vemo, zakaj ne. Torej še enkrat vprašamo — zakaj se bo letos izplačalo le po 3 oziroma po 5 gold. dividende, dočim se je lansko leto plačalo po 15 gold.? Odkod ta „napredek“? Naj se nam stvar pojasni od merodajnega mesta! Torej „ad rem“!

(Rudništvo na Kranjskem l. 1894.) Iz poročila c. kr. kmetijskega ministerstva razvidimo, da je bilo imenovanega leta na Kranjskem 24 rudniških podvzetij. Kopali so: na 3 krajih rudo za živo srebro, 3 za železo, 1 za svinco, 1 za cink, 1 za mangan. Na 14 krajih so kopali rujavi in na 1 črni premog. Rudarjev je bilo: 2277 delavcev, 95 delavk in 94 mladoletnih, skupno 2466. Ponesrečilo se je 10 delavcev.

(Razpisana) je služba učitelja na Dobovcu. — Prošnje do 28. februarja okrajnemu šolskemu svetu v Krškem.

(Goriške novice.) V Gorici se pri podružničnem poštнем uradu v Gosposki ulici otvori tudi brzojavni urad. — Smrtna kosa je ugrabila lani goriške nadškofiji 11 duhovnikov. — Dekliško šolo pri uršulinah so zaprli radi nalezljive bolezni med učenkami. — Občina Trnovo pri Kobaridu imenovala je častnim članom grofa Marenzija, okr. glavarja v Tolminu. — V Biljah pri Gorici se otvori nov poštni urad. — Novo sodnijsko poslopje v Kobaridu prično zidati letošnjo pomlad. Stalo bode sredi trga. — Cerkev na Dreženci je ukazalo glavarstvo zapreti, ker je nevarno, da se obok udere. Podprli so jo in

sedaj je zopet odprta. — V naših gorah dosedaj ne občutimo mraza, v četrtek pokazal se je prvi sneg v Gorici in okolici.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) C. g. Jak. Kolednik, župnik na Hajdinji, je stopil v stalni pokoj, in je župnija Hajdinj razpisana do dne 18. februarja. — Župnijo Sv. Lovrenca na Bizeljskem je dobil č. g. Jan. Pavlič, kaplan v Pišecah, in bode dne 28. januarja inštaliran. — Na Remšniku je umrl v pokojeni duhovnik, č. gosp. Val. Kranjc. Naj v miru počiva!

(Iz Ljutomer.) Odbor političnega in gospodarskega društva v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 24. januarja ob 3. uri popoldne v gostilnici gospoda Vaupotiča zborovanje s sledečim vspešnim: 1. O državnem zboru poroč. drž. poslanec gospod dr. Lav. Gregorec. 2. O deželnem zboru in o volitvah v peto kurijo, deželni posl. gosp. dr. Rosina. 3. Slučajnosti.

(V Konjicah) bo katoliško politično društvo v nedeljo, dne 31. januarja slavilo 26. obletnico svojega obstanka. Državni poslanec, g. prof. Robič, bo pri tej priliki svojim volilem poročal o zadnjih dogodkih na Dunaju.

(Socijalni demokrati) šaleške doline so imeli v nedeljo, dne 17. januarja pri gospodu Raku v Velenju ljudski shod, ki ga je sklical Franc Ropas iz Celja, kateri je tudi govoril o prihodnji državnozborni volitvi, o delavski stranki in o socijalni demokraciji in grdo napadal našo narodnost, vero in duhovščino. Odgovarjal mu je in pojasnjeval načela socijalnih demokratov in katoliških delavcev šmartinski gospod kaplan. — Svoj volilni oklic so socijalni demokrati tudi v šaleški dolini v mnogih iztisih raztrosili, seveda protipostavno, zato po noči. Pa kdor ga je dobil, ga je raztrgal. Saj pa te surove žlobudre ni skoraj mogoče umeti.

(Dvoboj s klobasami.) Znani Pasteur in pa Pavel pl. Cassagnac sprla sta se necega dne do dobra. Zadnji je celo mislil, da zahteva njegovo razžaljenje prelihanje krvi. Zato pošlje Pasteurju dve priči, ki dobite profesorja ravno v laboratoriju, koder se je bavil s preiskovanjem trihin. Vedel je takoj, kaj te dve priči pomenite, in vpraša zato: „Kaj ne, da imam jaz kot pozvani pravico voliti orožje?“ — „Gotovo,“ glasi se odgovor. — „Dobro tedaj,“ pravi Pasteur in seže po dveh klobasah, ki ste bile na videz popolnoma jednaki: „V jedni teh klobas so trihinje, a v drugi niso, pa tega ne more nikdo poznati in zato nesite te klobasi vašemu gospodu, naj si jedno izvoli, drugo pa bom jaz pojedel!“ — Ko je Cassagnac to slišal, je hvaležno dvoboj odklonil.

(Pri brivcu.) „Brivec, zakaj pa Vi vedno take grezovitne dogodke pripovedujete, kadar me strižete?“ — „To je pač jasno, potem Vam slezejo lasje kvišku in jaz jih lažje strižem.“

Društva.

(Prostori slovenskega katol. delavskega društva) se nahajajo od danes nadalje v Florijanskih ulicah št. 18 v pritličju.

(Vabilo k predpustni veselici) katero priredi slov. katol. delavsko pevsko društvo „Zvon“ dne 23. januarja t. l. ob 1/8. zvečer v prostorih „Starega strelšča“ z nastopnim vspešnim: 1. Prolog. 2. Miletič: „Tamburica“, koračnica (Zvezda). 3. Ferjančič: „Zvonu“, (poje zbor). 4. Mayer: „Hrvatsko narodno kolo“ (Zvezda). 5. Volarič: „Slovenski svet ti si krasan“, (zbor). 6. Bartl: „Sto čutiš“, pesem (Zvezda). 7. Hudovernik: „Naša zvezda“, (zbor). 8. Knitl: „Sabljenka“, mazurka (Zvezda). 9. Rihar: „Savica“, čveterospev. 10. Pl. Zajc-Gutschy: „Nočni stražari“, fantazija (Zvezda). 11. Aljaž: „Triglav“, (zbor). 12. Vesely: „Vse mine“, kvintet (Zvezda). 13. Jenko: „Morje“, (zbor). 14. Prosta zabava. — Tamburaške točke proizvaja tamburaški klub „Zvezda“. Godbo pri prosti zabavi oskrbuje slavna domžalska godba pod vodstvom g. Bitscha. Vstopnina za ude kršč.-soc. organizacije in njihove družine za osebo 20 kr., za neude za osebo 40 kr., družinska vstopnica treh oseb 1 gld. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. — K obilni udeležbi vabi odbor.

(Pri občnem zboru delniškega društva I. „Narodni dom“ v Rudolfovem) 15. januarja 1897 vzelo se je letno sporočilo na znanje ter se je odobril račun za leto 1896: V dohodkih s 470 gld. 83 1/2 kr., v stroških 424 gld. 29 1/2 kr., s čistim prebitkom 46 gld. 34 kr. Stan premoženja: V imetji 10.731 gld. 67 kr., v dolžnostih 10.256 gld. 03 kr. in rezervni fond s 1138 gld. 13 kr. Sklenilo se je od prebitka: Prenesti na novi račun 6 gld. 34 kr., darovati društva narodna čitalnica za popravo poslopja 20 gld., možki pod-

družnici „Sv. Cirila in Metoda“ prispevek 5 gld. in društvu „Narodni dom“ v Ljubljani prispevek 5 gld., skupaj 46 gld. 34 kr. Odbor se je pooblastil iz dohodkov leta 1897 dati posojila 200 gld., društvu „Citalnica“ za nakup novih svetilnic in nove oprave in hranilno knjižico št. 1280 s 170 gld. založiti v rezervni fond, da se poravna zaostanek iz l. 1890 do 1895 in delničarjem izplača na kupon 18. dec. 1896 — 3% dividenda. Konečno so bili izvoljeni za preglednike računa: G. Valentin Oblak, g. dr. Josip Marinko in g. Karol Kunc.

(Citalnica v Brežicah) vabi na koncert vojaške godbe c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopolda št. 53. iz Zagreba, katerega priredi dne 2. februarja 1897 v „Narodnem domu“. — Vspored: 1. Titl: „Slovanska ouvertura“. 2. Zajc: „Večer na Savi“. 3. Ronbandi: „Alla stella confidente“, romanca. 4. Titl: „Serenada“ za flavto in celo. 5. Ipavie: „Domovina“, duet. 6. Leopold: „Venec Slovanskih pesmi“. — Po koncertu prosta zabava in ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 2 gld.

(V izvanrednem običnem zboru podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju) bil je na predlog msgra. Fr. Jančarja predsednikom izvoljen dosedanj podpredsednik gospod Jakob Pukl; v odbor sta bila izvoljena g. dr. Janko Paik, c. kr. profesor na Franjo Josipovi gimnaziji, odbornikom, in Anton Deles, c. kr. podtajnik v trgovinskem ministerstvu. Tudi ta volitev vršila se je per acclamationem.

Telegrami.

Dunaj, 22. januarija. Poslanska zbornica je razpravljala danes o nekaterih predlogih glede podpore vsled uim prizadetim krajem. (Seja traje dalje.)

Dunaj, 22. januarija. (Poslanska zbornica.) Ko je zbornica rešila vse točke dnevnega reda, je imel predsednik Chlumecky daljši govor, v katerem je opozarjal na delovanje poslanske zbornice v potekli legislativni dobi ter omenjal posebno vseh važnih zakonov in sklepov. Z besedo zahvale na vlado in zbornico in udanostno izjavo na cesarja, katero je poslušala zbornica stojé, je zaključil predsednik zadnjo sejo. V ime zbornice se je zahvalil predsedniku poslanec Javorski za strogo objektivno postopanje.

Dunaj, 22. januarija. Poljedelski odsek je vsprejel resolucijo, v kateri se vlada pozivlja, da popolno odpravi diferenčno igro ter dopušča le termino-kupčijo z učinkovitim blagom.

Dunaj, 22. jan. Ker je vsprejel deželni zbor predlog, naj se pokristijani stenografska pisarna, so ostavili včeraj delo vsi sedanji židovski stenografi.

Dunaj, 22. januarija. Razni listi poročajo iz Prage: Policija je prišla na sled tajni zaroti pod imenom „revolucionarna Čehija“ z narodno-radikalnim in mejnarodno-revolucionarnim programom. Člani so večidel vajenci, nadalje je nekaj pomočnikov ter tudi nekaj žensk. Pri njih so zasačili meče, samokrese, razno strelivo ter razne anarhističke spise. Dosedaj so prijeli sedem oseb.

Budimpešta, 22. januarija. Oggerski korrespondenčni urad javlja iz Anine: Stavkujoči delavci so se sprli z orožniki in vojaki. V boju je bilo ubitih 9, težko ranjenih pa 11 delavcev. Pričakuje se nadaljna vojaška pomoč. Položaj je zelo resen. Bati se

je, da ostavijo delo tudi delavci v Rešici. Na javnih poslopih so provzročili stavkujoči delavci veliko škodo.

Draždane, 22. januarija. Grof Goluhovski je odpotoval na Dunaj zvečer ob deveti uri 35 minut.

Berolin, 22. jan. V zadnji seji poslanske zbornice je interpeloval jeden poljskih poslancev radi razpusta javnih shodov, na katerih se je govorilo poljski.

Rim, 22. jan. Sv. Oče je vsprejel včeraj večje število italijanskih plemičev, katerim se je zahvalil, da so še ostali zvesti tradicijam svojih prednikov, iz katerih srede je izšlo mnogo papežev. — Sv. oče se počuti prav dobro.

Rim, 22. januarija. Včeraj se je objavil kraljev dekret, s katerim se prekine prvo zasedanje 19. legislativne dobe za nedoločen čas. V svrhu zopetne otvoritve oziroma razpuščenja je potreba torej novega odloka, ki se pa po poročilu raznih listov pričakuje v najkrajšem času.

Pariz, 22. januarija. Socijalistični poslanec Rouanet je predlagal v poslanski zbornici, naj se cerkvi Sacre Coeur v Montemartre odtegne dosedanja določba. Nujnost predloga se je odklonila s 332 proti 196 glasovom.

London, 22. januarija. Zgornja zbornica je prekinila zborovanje do 28. t. m.

London, 22. januarija. „Reut. Office“ poroča iz Calcutte: O kugi v Bombayju je doposlala komisija angleški vladi obširno poročilo, v katerem slika položaj kot zelo resen.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je

Železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—47) 2

Umrli so:

20. januarija. Marija Birtič, posestnika žena, 71 let, Hradskega Vas 3, ostarelost. — Jožefa Galjot, šivilja, 20 let, Dunajska cesta 35, jetika.

V deželni bolnišnici:

18. januarija. Regina Kočar, železolivarja hči, 23 let, bronchitis capillaris. — Franc Frol, ubožec, 75 let, ostarelost. 19. januarija. Franc Iblančič, dninar, 26 let, tuberculosis univ.

Tujci.

20. januarija.

Pri **Stenu**: Werner, List, Kunterth iz Grada. — Rehak, Wlah, Fürst, Tischler, Geisel, Bing in Epstein z Dunaja. — Searpa z Reke. — Wittkopf iz Lipskega. — Černe iz Tomaja. — Hofbauer iz Oseka. — Muba iz Loke.

Pri **Maliču**: Weinberger, Leidemeier, Rafael, Fantl, Tandler, Sander, Loeb, Fumkery, Singer, Kralek, Poppovič, Königstein z Dunaja. — Debellich iz Trsta. — Valentini in Benatti iz Kopra.

Pri **Lloyd**u: Kuntarič iz Kostanjevice.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu. **Žrebanje** nepreklicno 20. febr.

22 6 **Glavni dobitok** (134) 1 1023
75.000 kron v gotovini
z 20% odbitkom.
Srečke à 50 kr. priporočila J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Pri **bavarskem dvoru**: Beniger iz Ilir. Bistrice. — Brandt iz Škofje Loke. — Löwy z Dunaja. — Kunplesch iz Celoveca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
21	9. zvečer	725.8	-1.2	sl. jvzh.	oblačno	3.6
22	7. jutraj	727.6	-1.5	sr. jvzh.	oblačno	3.6
	2. popol.	722.3	0.4	brezv.	sneg	sneg

Srednja včerajsnja temperatura -2.0°, za 0.3° nad normalom.

V najem se dá stara, dobro obiskovana

gostilna v Tržiču

z vsemi prostori in dvema hlevoma za konje. Gostilna je na prav pripravnem, lepem kraju.

Več pové posestnica **Evgenija Fröhlich** v Tržiču št. 157, Gorenjsko. 63 3—1

50 6—2

Živinsko sol

(državna cena 5 gld. za 100 klg. v c. kr. solnici)

preskrbuje proti zmerni odškodnini za sode, vreče in pošiljanje trvdka

Andrej Jud,

komisijonska trgovina za sol v Ebensee, Gor. Avstrijsko.

Pošilja se na katerokoli postajo v večjih ali manjših množinah po določenih cenah franko.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prani sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebaviljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apneno soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več 113 4 za zavijanje. 668 20—10

Svarilo!

Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različni od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto-kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokoliрана varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Dunajska borza.

Dne 22. januarija.			Dne 21. januarija.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.		4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	146 gld. 50 kr.	
Skupni državni dolg v srebru	102 . 05 .		5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 . 75 .	
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 15 .		Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . 50 .	
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 . 20 .		4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 15 .	
Ogerska zlata renta 4%	123 . 25 .		Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 . 75 .	
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 . 65 .		Dunavske vravnave srečke 5%	128 . 50 .	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	958 . — .		Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 . 80 .	
Kreditne delnice, 160 gld.	374 . — .		Posojilo goriškega mesta	112 . — .	
London vista	119 . 80 .		4% kranjsko deželno posojilo	98 . 85 .	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 75 .		Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 60 .	
20 mark	11 . 74 .		Prijoritne obveznice državne železnice	225 . — .	
20 frankov (napoleonador)	9 . 52 .		južne železnice 3%	177 . 45 .	
Italijanski bankovci	45 . 25 .		južne železnice 5%	128 . 25 .	
O. kr. cekini	5 . 66 .		dolenjskih železnice 4%	99 . 50 .	
			Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.	
			4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 . — .	
			Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 . — .	
			Rudolfove srečke, 10 gld.	24 . — .	
			Salmove srečke, 40 gld.	71 . — .	
			St. Genois srečke, 40 gld.	75 . — .	
			Waldsteinske srečke, 20 gld.	60 . — .	
			Ljubljanske srečke	23 . 50 .	
			Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 . 50 .	
			Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3475 . — .	
			Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	416 . — .	
			Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 . 25 .	
			Dunajskih lokal. železnice delniška družba	97 . — .	
			Montanska družba avstr. plan.	88 . 15 .	
			Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163 . 50 .	
			Papirnih rubljev 100	127 . 25 .	

Nakup in prodaja
vse vrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.